
Zielona Góra, st. 21, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 62-14/35

Informator Archeologiczny : badania 33, 252

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Najstarszy, pochodzący z końca XVIII w. jest obiekt dawnej techniki przemysłowej, jedyny tego rodzaju zabytek odkryty na terenie miasta, odsłonięty w wykopie I. Budynek wzniesiono na planie wydłużonego prostokąta.

Pierwotnie zbudowano część zachodnią składającą się z 2 pomieszczeń, które następnie przedzielono ścianami, tworząc pomieszczenia 1 i 2 oraz 3 i 4+8. Do budynku nieco później dostawiono część wschodnią (pomieszczenie 9), a w XX w. dobudowano niewielką część III (pomieszczenia 6,7,5). Zastosowanie solidnych fundamentów w postaci kamiennych filarów z arkadami wzmocnionych dodatkowo drewnianymi legarami, świadczy o usytuowaniu budynku na niestabilnym gruncie. Analiza terenu i zachowanych nawarstwień wskazuje na istnienie w tym miejscu bagnistej niecki, okresowo zalewanej przez przepływający w tym miejscu ciek. W budynku znaleziono pozostałości urządzeń doprowadzających wodę (drewniane rury), resztki niebieskiej i żółtej farby oraz 2 beczki lub cebrzyki dębowe i ścinki skóry, świadczące o jego gospodarczym przeznaczeniu.

Odkryte fragmenty kanału stanowiły pozostałości części cieku wspomnianego wyżej i pochodziły z końca XIX lub początku XX wieku. Była to konstrukcja ceglana spojona mocną zaprawą cementową i częściowo wyמושczona deskami. W kanale znaleziono wyłącznie materiał z II połowy XX w.

W wykopach III, V i VII odkryto pozostałości synagogi wzniesionej w latach 1882-1883, spalonej 9.11.1958 r. i ostatecznie rozebranej w 1959 roku. Zbudowano ją na planie prostokąta z apsydą, o wymiarach około 20 x 14,8 m. Fundamenty wzniesiono z nieobrobionych gładów spojonych zaprawą cementową.

Łącznie ze wszystkich wykopów pozyskano 3897 fragmentów ceramiki z okresu od późnego średniowiecza do czasów współczesnych, 142 fragmenty szkła, 68 fragmentów kafli, 10 fragmentów dachówek, 10 fragmentów fajek i nieliczne nowożytnie przedmioty metalowe.

Budynek przemysłowy został rozebrany zgodnie z decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Zielonej Górze.

Materiały z dokumentacją przechowywane są w Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Badania nie będą kontynuowane.

ZIELONA GÓRA, st. 21, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 62-14/35

- miasto

Ratownicze badania wykopaliskowe (sondażowe) przeprowadzone we wrześniu i od listopada do grudnia, przez mgr mgr Piotra Dziedzica (autor sprawozdania) i Sławomira Kałagate. (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza). Finansowane przez inwestora prywatnego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 15 m².

Badania miały charakter wyprzedzający przed wzniesieniem w tym miejscu stacji benzynowej. Miały na celu zweryfikowanie tezy o istnieniu na terenie objętym badaniami śladów po XVI i XVII wiecznych procesach czarownic, jakie odbywały się w Zielonej Górze.

Założono 2 małe sondaże, które wykazały istnienie w tym miejscu nikłej warstwy kulturowej z XIX wieku. Teren został silnie zagruzowany w XX wieku w wyniku budowy Alei Konstytucji 3 Maja. Z gruzowiska wydobyto zbiór zabytków związanych z czasami najnowszymi.

Pozostały obszar objęty inwestycją objęto nadzorem archeologicznym.

Materiały z dokumentacją przechowywane są w Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Środkowego Nadodrza”.

Badania nie będą kontynuowane.

Zrębice, st. 5, gm. Olsztyn, woj. śląskie, AZP 88-50/41 – patrz: paleolit